

KARACAĞÖLAN İLEN İSMİKÂN SULTAN-II

Aktaran: Emine KIRCI

Baştarafı 27. Sayıda...

Murat Paşa der-ki: Karaca Oğlan! ha bakalım seni! yedi künden gelip beni de kavuşturursun, deyi çıkar, gider. Karaca Oğlan gü-yüv girer İsmikân Sultan ilen görüşürler olduğu gibi gel evel git ahır her dürlü sırların sevleşirler, bir birine nasıl olup zevda olduk-ların ve babası pirkaşığıne vereceğın sevdler, ve onun getirdiğı dürlü hediyelerin sevdler, uzatmayalım bunlar kızgınlık ilen ve mühebbetlik ziade olmak tarıkı ilen çok vakit zevdelik çekmişler. Bir birlerine doyamayırlar evlelik ilen yedi gün yerine tamam kırk gün ol-gan gözleriğe bir kün kadar görünmemiş. O haser de İsmikân Sultan çepçin çalap kızlar, deyi, kızlar gelirler, der-ki: Bizim kapandı-ğımız kaç kün oldu? dedikte derler-ki: Tamam kırk kün oldu o cogabı eşitip ilen Karaca Oğ-lan: vai vai yalancı oldum, ben yedi künde Paşaya varacak olgan idim, geç kaldım aman gıdeyim deyi çıkar Murat Paşaya gelir. Mu-rat Paşa da vakıtında Karaca Oğlan baña ge-lecek, deyi çıkmış köşküne pekler idi. Pekler pekler gelmeyir, pekleye pekleye köşkte o Murat Paşanın arkasınıñ kamburu çıkar. O sağı cellat çıkarır. Hareme giderek kapuya bir cellat koyar, haşat kapusuna bir cellat ko-ya(r), sokak kapusuna bir cellat koyar, evle emir ider-ki: Karaca Oğlan geldiğı gibi kesifiz başın, men bir paşa olaam o bir köle olsa, men onun muradın hasıl itsem de o beni aldayıp vaktında gelmediğı için. Cellatlar pekleyirler idi. Karaca Oğlan geldiğı ilen, Murat Paşanı uzaktan görür, pencereden. Pencere altına pekleyip köşkte arkasınıñ kamburu kırkan otura. Kapuya da gelgen idi bakar cellat var, gider pencereye başlar Mu-rat Paşaya dürlü sıralar getirip yalvarmaya sazi da koltugunda edi. Der-ki: Paşam Allah sana ömür uzaklığı versin, bir çıracığım, gel baña merhamet eile bir kaşık kanım içmel Zevdelik müşkül şey dir. Yedi günden gelirim, deyi gittim muhabbetlik sırası ilen kırk bir güne kaldım, sahi gözüme bir gün kadar gö-rünmedi. bevelik ilen aldandıp kaldım ben fa-

kıra bir möhret verdin beni kayıp idip anam babam kardaşlarım ve İsmikân Sultannı ag-latıp o Murat yigitliğini kayıp idmel canıma merhamet eile ben fakıra! ölünce kapuñda kul olayım der. Murat Paşa asla yola gelme-yir bu kabahatı için. Çoktan çok rıcası için buña der-ki: baña kırk yıl hizmet idersin, canıña kuımam, deyinse. Dutar İsmikân Sul-tanga haber yollar, beni peklemesini ben bu-rama kırk yıla esir düştüm deyi. O haser de İsmikân Sultanga babasından bir tepsi su sı-gır kaimağı ilen bir de bugaça gelgen idi. Na-sıl-ki alır kaimak ilen bugaçanı koyar o şekili dolapka. Baña onsız dünya haram deyi. Ka-çan kırk yıl ben bunda paşaya hapus degen cogapını eşitmişti, İsmikân Sultan aglar aglar saraiların içinde akıbet talar, yuklar. kahr o sarailarında üiyası var iken o da bir arab iken. Kız uyhlamış kalmış idi bu üiyası arap çıkar, açar dolapnı kaimaknıñ bir kesegin ve bugaçanıñ bir kögesin açar; jkapar dolapnı gelir İsmikân Sultan tatkan yatakka İsmikân Sultan yorgan altında, bu arap üiyesi yorgan üstüne kuçaklamış İsmikân Sultanı kalmış İsmikân Sultanıñ bir şeyden de habarı tok edi.

O haser de Karaca Oğlan alır sazi eline varır sokak kapuya cellat var, niyaz idip Mu-rat Paşaya bu türküyü sevdler:

Ne dür suçum ne dir hatam?
Nice kurbet elde yatam?
Ak sakallı pir dir atam,
Evlat deye aqlarm'ola?

Şu karşı-ki hoca dağlar,
Hacep bizim dağlarm'ola
Evdegi ehtiyar anam,
Oglum deyi aqlarm'ola?

Kurbet yerde kaldı başım,
Durmaz akar gözüm yaşım,
Cifte cifte kız kardaşım,
Agam deyi aqlarm'ola?

Bahçıda biten söğütler,
Ustamdan aldım öğütler,
Konuştuğum koç yigitler
Yoldaş deyi aqlarm'ola?

Karaca Oglan der-ki malım,
Allaha beyan ehvalım,
Evdeki garip helalim,
Sırdaş deyi aqlarm'ola?

Bevlece bu beş beyit türküyü seveyince
Karaca Oglan paşanın ökesi bir az sakinlenip
ettiği niyazına. Sokak kapudagi cellata der-
ki: Burak! degme! var! sen git deyince sokak
kağudagi vellat gider. Karaca Oglan gider
içeri. Hayat kapusuna da gelgen edi cellatın
biri daha var. Girmez, çekilir ardına, alır eli-
ne sazın, bir kaç türkü daha sevir paşaya ni-
yaz idip:

Karşıdaki, karlı dağı gördün mü?
Ülüzgarın bulmuş iriyip gider,
Akan sudan heç bir vefa gördün mü?
Yüzünü yerlere sürüyüp gider.

Yalı kenarında biten ağaçlar,
Hakın emiri ilen ötüşür kuşlar,
Yıldan yıla meive veren ağaçlar,
O da aidan aya çürüyüp gider.

Arap atlar gelir mevla bağından,
Yigitlere hizmet etsin gencinden,
Deli oldum bir civanın ucundan,
Cahul gönül şuralarda zar gider.

Karaca Oglan der-ki mevla kadir dır,
Nerede çıkarsan onda hadır dır,
Kara toprak dört köşeli çadır dır,
Bir gün üstümüze bürüyüp gider.

Bevle deye bu dört beyit türküyü de sev-
ledi edi paşanın bir az daha ökesi kaktır.
Emir ider Hayat kapusundaki cellata burak!
gürsin! deyi. Cellat baksa onda da var cellatın
biri daha. Gene çekilir ardına, başlar paşaya
niyaz idip bir kaç beyit türkü selemeye:

Endim höcrelerin seher eiledim,
Yaremin gezdiği yerler perüsan,
Fırat geldi ben alı çekip ağıadım,
Salt ben degil, cümle alem perüsan.

Fenadır dünyanın ötesi fena
Biz de erermiyiz evelki güne?
Eğinden ayrılmış bir karib sona
Sonası konmayan dallar perüsan.

Bizim yerde begler biner tor ata,
Garip bülbül gene düştümüş kurbete,
Agalaya ağlaya düştümüş kurbete,
Kurbet elde duran yigit perüsan.

Karaca Oglan der-ki dinleyiñ sözüm,
Kara topraklara süreyim yüzüm,
Heç radet kalmadı bozuldu sazım,
Sazım degil çalan eller perüsan.

Bevle deyi bu dört beyit türküyü sevie-
yince, paşanın hoşuna gelir emir ider cellata
burak! girsin deyi. Girer içeri eğilir paşanın
eline ayakına düşer. Çok rica ider. Bu kusur-
lugumu bahışla deyi. Orada paşa der-ki: Kırk
yılıñ otuz olsun. Dedi Karaca Oglan çok olur
bir az daha dedikçe Murat Paşa güler der-ki:
evle ise yigirme yıl olsun deyince, Karaca Og-
lan artık bir şey demege kadir olmadıgından
alır eline sazın, başlar paşaya türkü ilen ha-
lın niyaz ednip selemeye der-ki:

Murat Paşam beni bir gün ararsın,
Su'al edip hatırcığım sorarsın,
Siya zülfün mah yüzüne dökersin,
Zülf perüsan dır gören ben oldum.

Öksaklerde bir bölüçük kar idim,
Alçaklarda mor zümbülütü bağ idim,
Tazelden bir muhabbet yar idim,
Şindi közlerine diken ben oldum.

Ben raz geldim güzelleriñ şahına,
Mayıl oldum şöhretine şanına,
Her gez sevdiciğın almış yanına,
Şindi uzaklardan bakan ben oldum.

Karaca Oglan der-ki: ne dir bu işler?
Akıttım gözümden kan ile yaşlar
Güçücükten bir yar sevdim kardaşlar
Şindi burakıp da giden ben oldum.

Bu dört beyit türkü için de paşa on yıl
daha bahışlar. Karaca Oglan gene başlar ni-
yaz etmeye, der-ki: paşam bir az daha deyince
paşa der-ki: beş yıl olsun o da çok görüne
deyince paşa der-ki: olmasa üç yıl olsun. De-
yince Karaca Oglan alır eline sazın artık bir
şey selemeye kadir olmadı gendi saz ilen tür-
kü sevir bir az daha ikram ister:

Dost bağına mehman oldum,
Dost ile eğlenip kaldım,
Mayılım zülfün teline,
Senden gairi yar bumadım.

Kökten eki turna endi,
Eki gülün arasına,
Kim ki yardan aırlırsa,
Aglar sizlar çaresi ne?

Dost bağına mehman oldum,
Dost gülünü dermek üçün,
Mayılım selbi boyuna
Zülfüferin örmek üçün.

Karaca Oğlanın sözleri,
Gölden uçurdum kazları,
Bir daha sarsam kızları!
Sardığım kız gelin olsun!

Bu türkü ilen de bir az niyaz itti paşaya. Paşa dedi-ki: 'Orada üç yılın altı ai olsun. Karaca Oğlan dedi-ki: kusun gendiñ bilirsın, de-yince paşa kırk gün olsun der. Orada Karaca Oğlan der-ki: onu kırk güne burakıp ne yapacaksın. Ne yapsañda elifden gelir, saña karşı gelamam buña da Allah razı olsun sendeñ! Ben minesip görüm, ki seni de bugün hesretife kavuştursam da sen de muradıña erseñ, ne şekil beni muradıma erdirdiñ. Şu kırk günñü de vaz geçeñ de ben de kaitsam, sen de muradıña eripü rahat olsañ, ben de evime gedip rahat olsam, deyinçe paşa kayıl olur Karaca Oğlanın sözüne. Der-ki: ben de vaz geçtim kırk günñü, deyi. Çağırır kızları, kırk kızdan bir kız sailar, paşaya nikah ider. Sofra hoşça kal deyi çıkar gelir evine. Baksa kapular açık girer içeri bakar İsmikân Sultan yuklayır. Arap da yatağın üstüne İsmikân Sultannın boynundan kuçaklamış yatayır. Kız yorgan altında arap yorgan üstünde Karaca Oğlan hesap itmes ki bu üyesi dir deyi. Var ise bunuf oınaşı var iken deyi zan ider, bir de açar dolapnı, bakar, bir buğaça ilen bir tepsi kaimak var. Onuf da birer kösesi aşal-gan. Sofraga çıkar dört bir yaknı bakar iken. Bu arap oyanır, duyar-ki: Karaca Oğlan geldiğın. Arap kayıp olur, gider geldiği yer-den. Karaca Oğlan içeri girip baksa arap ka-yıp olgan. İsmikân Sultan oyanır baksa Ka-raca Oğlan gelen, der-ki: Habar yollagan idiñ. Kırk yilsız varmam deyi nasıl oldu geldiñ? anamdan bir tepsi kaimak ilen ib-

buğaça gelgen idi, senin o habarın eşittigim ilen açıp bile bakmadım, dolapta tura, çıkara-yım da aşa karnıñ aç olğandır, deyi. Dolapnı açıp baksa kaimaktan ve buğaçadan aşal-gan. Tamağa kalır: Bunu kim aşagam iken? de-yi. Karaca Oğlan heç bir şey sevmemez, o arap kim idi deyi. Karaca Oğlan heç bir şey sevlemez, o arap kim idi deyi, başlar İsmikân Sul-tannı kargan bu beş beyit türküyü sevlеме-ye:

Hazreti mevladan bu dir dilerim
Bilbil gibi işiñ ahi zar olsun!
Bu dur bet duam saña gül yüzlü yarım
Gül gibi fidanıñ yerde kark olsun

Dilerim mevladan alma bir murat,
Dökülsün kalmasın elifde bir zat,
Cennet yüzü görmeyesın ebedülabat
Cehennemde ceriñ yurduñ nur olsun!

Çıkıp salınırsın eller yanında,
Dilerim bulasın datlı canıñda,
Yüzün kara olsun hak divanıñda!
Kıyamet gününde başıñ dar olsun!

Kurtulmasın her dem beladan başıñ!
Dökülsün, kalmasın kırıpiñ kaşın!
Sel sel olup aksın gözüñden yaşın!
İşiñ güçün figan ilen zar olsun!

İsmail der konca gülün bitmesin!
Bir dal olup bilbilleriñ ötrmesin!
Heç kapufdan hekim cara gitmesin!
Dert üstüne derdiñ dayım var olsun!

Bu beş beyit tür(k)ü ilen İsmikân Sultan-nı kargar, o sağı İsmikân Sultan başlar kaltarmaga nasıl-ki sevledi ise ziyadesi ile dertke oğradı. Zira Karaca Oğlanın nefesi hak idi, o sebepli nasıl kargadı ise evle oldu. Aldı Karaca Oğlan sazı sırtına, bir para, bir gurus, bir de altın aldı yanına, gider iken, ko-idu koinuna da dedi-ki: eger bu işte eli olma-yıp günahına girdim ise, vargai aragai da bulgaimın da İsmikân Sultanga bu parayı verdiğimde sevegei-ki: ben pulu neileyim? gurusu verdiğim vaktıka degei-ki: ben bu tu-cu neileyim? altını verdiğim vaktıka degei-ki: ben bu panı neileyim? deyi gendi kalbını ko-yar koinuna, gider. Yola rivan olur İsmikân Sultan der-ki: ya beni burakup nereye gider-sin? Karaca Oğlan aılanıp ardına bile bak-maz. Saraiların evin barkın terk ider, çıkar,

gider. O haserde begine o namlı prikaşığı gelir. Çok büyük saltanat ilen: Tamam üç yıl idi gittiği, gelir çıkar şeheri ve İsmikân Sultanga da çok hediyeler getiren idi. Alıp gelir bakar bir dertke oğragan Allah vermeye dünyadan dışarı, ve eşitir ki hocaga verdiler. Yanar, yakınır, bir de anlar ki hocası burakup kaçkan. Begge de haber verirler ki güveyiñ kaçkan, kızın da bir derde oğragan. Allah vermeye evle miskinlik kimseye! Beg dir kalkar varır Murat Paşaya. Der-ki: oğratın başım belaya, dagdan gelen dag adamına kızımı verdin, üste burakup, kaçmış ve kızım da bir derde ogramış: Allah kul başına vermeye, hem kızım bevle dertke oğratmaga sebep olduñ, hem bevle civan yigitten gendi elimden hal olgan kimseden airildim. Hem ogursuzda burakup kaçmış, var endi nereden buluruz! deyı Murat Paşaya sevlendir beg. Evle deyiñce Murat Paşanın da gayet gücüne gelir. Eger Karaca Oğlanı bulsa parlayacak, amma ne faida Karaca Oglan yok. Sofı başlar beg kızın baktırmaga hekimlerge, asla hekimden ilaç fida itmez derler-ki: Ogramadur, buña baktırcılardan olur şıfa, deyı. Başlarlar baktırcılara baktırmaga, daha fena olur. Şişer, köber o güzel hösñü dübüdüz belgisiz olur. Ölümler (m)tertebesine gelir, eşitirler-ki: felan yerde bir baktıcı dahin var yulduz hökümünden kitaptan ve okudan da habardar, çağırırılar onu, kitap açar ve yulduz hökümünde bakar, bu kızıga asla ölüm görünmeyir, ve görüne ki bu ölmez, daha çok çeker, bu kızın bir nefesi hak kimse zalım kargagan ve kargagan soñ degen-ki: ölmeyesin, oñmayasın, dertten kurtulmayasın, kurtlayacin, sasıyasın, kokundan şehere girilmesin! gendiñni şeherden dışarı atsinlar! tuarlar gibi mekânıñ çöller olsun deyı. Kargagan nefesi hak olma sebepli onuñ bet duası saatin saatlamayıp oğragan bu dertke. Kaçan o kimseyi bulup getirirseniz o kimse nali-ki kargadı ise o şekil bir hayır duası verir, o zaman bu kız bu dertten kurtulur. Ondan başka her ne kadar baktırsanız buña bağı hair itmez, der. Sizler varıñız o herifi buluñuz! dedi. Orada begniñ o namlı prikaşığı der-ki begge: begim ver başa bir ferman, ben varır onu arar bulurum. O sa'atı beg bir ferman yazıp eline, alır koyar koinuna ya Allah sen kolai getir! deyı çıkar yola. O haserde İsmikân Sultan da evle olur-ki bütün bütün eti teni kesek kesek çürüp düşe başlar. Leş kokusundan otura bil-

mezler, şehirde varırlar begge derler-ki: begim seniñ bu kızınñ hilletinden ve o fena kokudan şehirde oturmanıñ kabili yok alayımız dertli olup ölecekmiz, ya kızın dursun şehirde, ya biz dururuz, yok derseñ gendiñ bilirsın, derler. Kaçan alai halkı gelip ağlaştuktan soñ, beg ağlayarak gelir kızın sürgün eder şehirden. Der-ki: çık çölgé başın gözün açıl-sın! çölde dürlü dürlü otlar vardır, belki ola derdiñe derman bulunur, der. Kız dır şişken köpken, kulagi, dübüñüz sığırlangan, davul zurna çalsañ eşitmeyir, eti teni çipçi yara idi bu kızın çıkarır burakırlar çölge, halkı rahat olur ve Karaca Oglan da diyar diyardan şayırlık idip gezeyir. Bu prikaşıkte düşmüş Karaca Oğlanıñ peşinden arayıp gezeyir Karaca Oglan varıp misafir olduğu yerinde bir kaç beyit türkü sevleyir sonuñ Karaca Oglan deyı bağlayır. Ondan bileyirler hunuñ hamı Karaca Oglan olduğun, bunda semahi sevler:

Deli göñül virane dir,
Soron bakın nereli dir,
Ben ağlarım se gülersin,
İman seniñ nereñde dir?

Güzeller seirana çıkmış,
Gene göñül figanda dır
Sûç seniñ deyil sevdigim,
Saña göñül verende dir.

Dost bağında gir almadım,
Konca gülün deralmadım,
Doya doya saralmadım,
Dost bağında gültüm kaldı.

Karaca Oglan bilir sözün,
Kimse bilmez gizli sırn,
Yar hasreti bükür belin,
Günahı dir hep çektiği.

Burada bu dört beyit semahini sevp oradan kalkar, başka diyarga yolcu olur, o haftası da o prikaşık Karaca Oğlanı arap onda gelir, orada haber olur ki bu hafta bundan kalkıp getti, bilmeyiz nereye gittiğın deyı. Ondan Karaca Oglan varır bir memlekete daha düşer kahvede misafir olur. Der-ki: bir kaç faal sevleyip bundan da biraz akçı alıp kalkayım, yol masrafı olur deyı. O gecesi orada alrı sazın elirte, başlar çalıp bu türküyü sevlemeye:

Kurban olum yarın dahl diline,
Korkarım yar dolandır beline,
Belki yolum oğrar kurbet eline
Ne sen beni unut, ne ben de seni!

Heves ilen sevdim bir sadık yare.
Gece gündüz çektim ah ilen zarı,
Gendimi düşürdüm kurbet diyara,
Ne sen beni unut, ne ben de seni!

Yigit olan hamısı var, anı var,
Benim yüregimde ahı zarım var,
Kurbet elde bir her çayı yarım var.
Ne sen beni unut, ne ben de seni!

Karaca Oğlan der-ki dilinden,
Doya doya saralmadın belinden,
Nazlı yare kutarmına elinden,
Ne sen beni unut, ne ben de seni!

Bevle deydi bunda bu dört beyit türkü ilen bir kaç dürlü fasıl sevleyip bir az akça topladı, ondan da kalktı yolcu oldu sabahlayın kairi diyara. Karaca Oğlan kalktığının ikinci günü prikaşçık de Karaca Oğlanı arayıp onda da geldi, orada derler-ki: Bunda bir şayır gelmiş idi namına Karaca Oğlan dediler, bir gece misafir olup kalkıp gitti, bilmeyiriz hañğı diyara gittigin, derler. Prikaşçık der-ki: endi ben onun her nerede olsa da bulurum deydi düşer peşine. Ondan çıkmış Karaca Oğlan bir şehere daha gelmiş kahveye düşüp onda da bir kaç dürlü fasıl sevlep bir az dahlı yol harçığı alırım deydi başlar bu türküyü sevlemeğe:

Bugün bir otağa vardım,
Türkmen kızını uyur edi,
Egildim pusasın aldım,
Leilim oyanmaz, oyanmaz.

Alma attım, yuvarlandı,
Vardı yastığa dayandı,
Ellerin yarı oyandı
Leilim oyanmaz, oyanmaz.

Kız yatmış anası ile,
El dolaşıp ince bele,
Memesini aldım ele,
Leilim oyanmaz, oyanmaz.

Karaca Oğlan çağırır bare,
Çağırmadın oldum zare,
Oyata bilmedim yare,
Leilim oyanmaz, oyanmaz.

Bevle deydi bu dört beyit türkü ilen bir kaç fasıl orada nakıl idip bir az yol harçığı paida idip fasıl da kalkar yola rıvan olur. Yol da gider iken, bir an kefin bozar, bakar vardıkça kefsizlik basayır, orada dag içinde aglayıp bir kaç beyit türkü sevler Allaha niyaz idip:

Felek yad itti elimden,
Ayardı nazlı yarımдан,
Aırı düştüm vitanımdan,
Misafirim biliñ! daglar!

Felegin kaheri çekilmez,
Daima zeheri içilmez,
Pek dülber dir vaz geçilmez,
Misafirim bilin! daglar!

Gezer oldum şu çöllerde,
Haili sevledim dillerde,
Yarem karardı ellerde,
Misafirim biliñ! daglar!

Karaca Oğlan kılmış naçar,
Bir ya üçün candan geçer,
Gençlik yağı gelir, geçer,
Misafirim biliñ! daglar!

Bevle deyip Allaha niyaz idince sağlığı geldi. Ondan kalktı bir şehere daha geldi. Misafir oldu kahvenin birine, bu günü o prikaşçıkte o şehere gelmiş, Karaca Oğlan da kahvede almış eline sazın, dürlü fasıllar sevleyip halkın kefin getirip edi. Orada İsmikân Sultan hatırına düşer, lakin İsmikân Sultan demeyip Güllü-zare çevirip sevler, ve bazı kimsege de Karaca Oğlan demeyip Şah Sımayıl deydi sevlep idi:

Bölük bölük olmuş hürü kızları,
Heç birisi Güllü-zare beñzemez:
Göñül kimi sevsen dur güzeli,
Heç birisi Güllü-zare beñzemez

Kimi añlar gimmiş, kimi kırmızı,
Kim nar deysirir, kimi nar gezi,
Kimi şeh İslamın vezirinin kızı,
Heç birisi Güllü-zare beñzemez

Kimi añlar gîmiş, kimi zerbabı,
Kiminiñ cemeli cevâher kalbı,
Kiminiñ dünyada yoktur erbabı,
Heç birisi Güllü-zare beñzemez

Karaca Oglan kırklar ilen sevleştı,
Gitti sevdicigi yandı, dutaştı,
Gül-şah bahçısına velvele düştü,
Heç birisi Güllü-zare beñzemez

Bevle deyi bu türküyü de tekmil ider prikaşçikte Karaca Oglanñın sağıın alıp kelgen kahveniñ dışında diñlep duru idi, kaçan türkünüñ soñuna gendi adı ilen Karaca Oglan deyip bitirdigin işitmiş edi, girdi kahveniñ içine fermamı da elinde idi, çıkarıp göstürdü duttu orada Karaca Oglanı bağladı, Karaca Oglan da sazın kırdı üç parça itti, koidu torbasına. ahşam yattılar. Sabah oldu, kalktılar, yola rıvan olurlar prikaşçik öñünde Karaca Oglan ardında hizmetkarlık idip giderler. Gele, gele bir su yağasına gelirler, bir dar akındı su, gendisi akıp gideyir. Orada prikaşçik der-ki: bir fena koku var, leş kokusu, nasıl şey bilmem der. Vardıkça daha ziyade olur. Yakın gelirler, baksalar sunuñ karşısında bir miskin var, elinde bir tayak uzatır Allah için der. Prikaşçik çekilir ardına ve burnun kapar. Karaca Oglan der-ki: Varaim şu miskinge bir akçı sadaka vereim deyi. Gelir sunuñ yağasına takayñ üçü çatlak edi, takayñ çallagına parayı verir. O ise o miskin İsmikân Sultanñ gendi emiş, bevelik ilen çöllerde dilenip üç beş para toplayıp şeherden çıkmek aldırıp geçinir emiş. Alır bakar tayakñ ucuna bir para, der-ki: ben bu pulu neilem? Ekinci guruşu verir, der-ki: ben bu tucu neilem? Üçüncü altını verir, der-ki: ben bu panı neilem? deyince o saati Karaca Oglan duyar İsmikân Sultan oldugin, der-ki: günahına girmişim, nasıl-ki şeherden çıktıkta bu üç dürlü ahçı için niyet itken idim, eger sahi suçsuz iseñ seni aragai bulgaimın, parayı verdikte pul degeisin, guruşu verdikte tuc degeisin, altını verdikte pan degeisin, deyi o şekil sevledi vai vai Allaha ası olmuşum deyi atar gendini suga, teknil geçer karşıya, prikaşçik karşıdan bagıra neraye varasın? deyi. Amma ne faide geştı karşıya varır yanına İsmikân Sultan senmisin? deyi bağırır kulagina, amla kulak sağır eşitmei, ne hal ise bagıra bagıra añlatır. Der-ki: Düş bu suga! o sa tı atar gendini suga, o üstünüñ kotur-

ları, çürük etleri başlar kurumaga, ve kulagı açılır. Der-ki Karaca Oglanga senmisin Karaca Oglan? -Benim der. Orada biri biriniñ boinuna sarılıp ağlaşırlar. Karaca Oglan der-ki: bir daha düş suga İsmikân Sultan bir daha düşer, o yaralrı koturları kabukları dökülür. Bir daha düş suga der, bir az ziyade otur der, düşer suga bir az ziyadece oturur. Karaca Oglan da soyunur düşer o suga, dutar İsmikân Sultanı üç defa boyunca sunuñ altına batırıp çıkarır. Anadan dogma olur. İsmikân Sultan orada Karaca Oglan ilen bağlarlar birbiriniñ boinuna sarılıp ağlamaya. Orada öptüğüp kuçuşup hilallaşırlar. Evle idince o prikaşçikte gelip ierışıir. İsmikân Sultan tanır prikaşçiki der-ki: sen burada ne ararsın? dedikte o da der-ki: seni arayıp düştüm seniñ ogruña seniñ üçün Karaca Oglanı aramaya ve arayıp bulup seni bu çertten hilas ittim der. İsmikân Sultan da der-ki: O seniñ işiñ degil, Allahın işi. Sen ne kadar itseñ gene ben saña varmam. Allahın emiri batıl olmaz. Gene Karaca Oglan başınıñ tacıdır, ve sen benim için nafîle yorulma! enden soñ şeherge varınca sen hizmetkâr olursun Karaca Oglanga. Orada Karaca Oglan sazın çıkarıp torbadan tutkallar dakar, dakıştırır başlar türkü sevlemeye saz ilen bu türküyü sever, der-ki:

Hoca daglar aşırayım!
Mekân seni şaşırayım!
Yaban çöle düşüreyim!
Aglatayım göñül seni!

Hoca daglar hoca mı olur?
Gündüzler gece mi olur?
Gör aınlık nice olur?
Ayırayım göñül seni

Bir ok attım erdi düze,
Vardı düştü size size,
Bir duruñ memeli kıza
Saldırayım göñül seni!

Bunca daglar yol aşmaz mı?
Dolu badeler daşmaz mı?
Güslü olan barışmaz mı?
Barıştıram göñül seni!

Hoca dagların arası,
Oñalmaz sinem arası,
Gidi canım parası,
Sevleteyim göñül seni!

Karaca Oglan karar olmaz,
Sevdiğinden zarar gelmez,
Yar koinuna girse ölmez,
Şenleteyim göñül seni!

Bevle deyî bu altı beyit türküyü sevledi.
İsmikân Sultanga halın harz idip o prikaşçık-
te bakıp durur. Ve tamaşa ider idi İsmikân
Sultanga, ve kalbinde der idi. Bu nasıl mu-
habbetlik olacak, ki bunıñ ilen gene muhab-
bet ola o'kadar dert çekip? deyî. Orada karşı-
lık Karaca Oglanga İsmikân Sultan da bu
türküyü sevler:

Yulduzlar dogar ai ilen,
Alemler dutar nur ilen,
Kavlimiz var ol yar ilen,
Sabah yulduz dogar canım,
Ülker yulduz sen dogar canım!

Yulduzun sayısı çok dur,
Senden gairi dostum yok dur,
Severim inkârım yok tur,
Sabah yulduz dogar canım,
Ülker yulduz sen dogar canım!

Sensin yulduzların şahı,
Ben de severim Allahı,
Kan olur kana billahi,
Sabah yulduz dogar canım,
Ülker yulduz sen dogar canım!

Yulduzların başımısın?
Erenler yoldaşımısın?
Yoksa heñgel kalblimisin?
Sabah yulduz dogar canım,
Ülker yulduz sen dogar canım!

Sana Karaca Oglan derler,
Bal ilen kaimağı yerler,
Saña kervan kıran derler,
Sabah yulduz dogar canım,
Ülker yulduz sen dogar canım!

Bevle deyî Karaca Oglanga İsmikân Sul-
tan bu karşılık bu türküyü sevlegen idi. Pri-
kaşçık şaşkanından ne demeye bilmedi. On-
dan kalktılar Karaca Oglan ilen İsmikân Sul-
tan birer atka bindiler, çıktılar öñüne, artla-
rından ol prikaşçık hizmetkâr olur. Şehere
yakınlandıkta begge ve Murat Paşaga müc-
deciler gider, kızın sağılmış Karaca Oglan
ilen geleyirler, artlarından da begin sevgili

prikaşçığı var deyî gelen müdecilerge müc-
desin verir. Gendileri de sevinerek karşı çı-
karlar, görüşürler, öpüşürler, kuçuşurlar şe-
here gelirler. Prikaşçık nash arayıp bulduğun
olduğu gibi sevler. Orada İsmikân Sultan
der-ki: Baña çok söz lazım degil, gözüm açık
kimi gördüm ise, ben onu bilirim, gairisine
varmam deyince bir kimse bir söz sevlimege
kadir olamazlar. Orada derler-ki: Karaca Og-
langa: seniñ bevle idmeñ neye mahsat? de-
dikte Karaca Oglan der-ki: heç benim işim
degil, o Allahın işi, ben çocuk iken, mektepte
varıp gelir iken çeşmenin yanında gider
idim, bir ehtiyar karı bardak ilen su götürür
iken. Nişanda aldım bardağın şapkan ilen
bardağın kırdım, suyu döküldü. Orada o karı
yüzüne baktı da dedi-ki: ne deyim saña ba-
lam sökmem seni kargamam, çok güç bela çe-
kesin de, keç murada eresin deyî kargadı.
Onuñ bet duası duttu deyî. Hasıl olup ehtiyar
düşüne gelip bu İsmikân Sultanga zevde ol-
dugun sevler. Orada İsmikân Sultan da der-
ki: gecesi o ehtiyar benim düşüne de geldi:
nash ki onuñ düşüne geldi ise, ben de Karaca
Oglanga evle zevde oldum. Allah Murat
Paşanın her dürlü muradın hash itsin! deyî
du'a ider. Ondan soñ Karaca Oglan o pertü
kızlarına rast geldiğün sevler. Eñ sonuñda
Murat Paşa hasretine kavuşturupta yedinci
günü Murat Paşaga varacak olup varmadı-
ğın, kırkbir güne kalıp kayıp sırasına gelip
kırk yıl kul olacak İsmikân Sultanga haber
yollap baña peklemesin zira ben paşaya kırk
yillik kul oldum dedigin ve hasıl olup paşa-
dan kulluktan kurtulup o günü paşanı hesre-
tine kavuşturup acelden kurtulup paşanın
ökesin yatırıp geri döndükte evine (geldikte)
o arap üyesin kızının yorganının üstüne gö-
rüp farkına vermei kızınıñ göz aşnası zar iken
deyip kızı kargadım. Soñ farkına varıp ben
de İsmikân Sultannı diyar diyardan arayıp
gezer iken bu prikaşçık gelip beni buldu, bu
cem' çektiğim o ehtiyar karının verdiği bet
duası baña yetti, gene Allahın emiri ilen şü-
kür biri birimizi bulduk, deyince orada bulu-
nan kimseler dediler: Allahın emiri batiñ ol-
maz, kısmet gene Karaca Oglannın dır, dedi-
ler. Soñra baştan kırk gün kırk gece düğün
derya idip verirler. Muratlı muradına yeter,
muratsız mehirim gider. Bu da bitti burada ve
selâm.